DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA OŚWIATY

Warszawa, 31 grudnia 1954 **Nr 18*)** **Poz. 148 – 154**

TREŚĆ

148 ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY z 18 XII 1954 r. w sprawie Ogólnopolskiego Turnieju Szachowego Młodzieży Szkolnej.
149 OKÓLNIK nr 37 z 17 XII 1954 r. w sprawie użytkowego chowu drobiu, prowadzonego na odpadkach przed- i pokonsumpcyjnych.
150 KOMUNIKAT w sprawie zmiany trybu sprzedaży i rozdzielnictwa rowerów i motocykli.
151 — w sprawie popularyzacji filatelistyki wśród młodzieży szkolnej.
152 — w sprawie książek zakupionych centralnie w listopadzie 1954 r.
153 OBWIESZCZENIA SĄDOWE
154 ZAGUBIONE ŚWIADECTWA SZKOLNE

148

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z 18 grudnia 1954 r. (Nr SO 6-8368/54)

w sprawie Ogólnopolskiego Turnieju Szachowego Młodzieży Szkolnej

§ 1. W celu spopularyzowania i podniesienia poziomu gry w szachy w szkołach, placówkach wychowania pozaszkolnego i innych placówkach wychowawczych ogłasza się Ogólnopolski Turniej Szachowy Młodzieży Szkolnej.

§ 2. Organizację turnieju powierza się Młodzieżowemu Domowi Kultury w Warszawie.

§ 3. Zasady organizacji turnieju określą regulamin stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty: **W. Jarosiński**

Załącznik do zarządzenia z 18 XII 1954 r. (Nr SO 6-8368/54)

REGULAMIN

Ogólnopolskiego Turnieju Szachowego Młodzieży Szkolnej

I. Cel

Celem turnieju jest spopularyzowanie wśród młodzieży szkolnej gry w szachy i podniesienie jej poziomu.

II. Uczestnicy

W turnieju mają prawo brać udział uczniowie szkół podstawowych, średnich ogólnokształcących i liceów pedagogicznych. Z innych szkół średnich mogą wziąć udział w turnieju uczniowie, którzy są uczestnikami placówek wychowania pozaszkolnego.

Niezbędnym warunkiem dopuszczenia do eliminacji jest posiadanie przez ucznia bardzo dobrej oceny ze sprawowania i co najmniej dostatecznych ocen ze wszystkich przedmiotów nauczania. Na żądanie komisji organizacyjnej zawodnicy są obowiązani przedstawić legitymację szkolną i zaświadczenie szkoły o postępach w nauce i sprawowaniu.

III. Organizacja turnieju

a) Eliminacje szkolne przeprowadza komisja złożona co najmniej z trzech osób. W skład komisji wchodzą: nauczyciel wyznaczony przez dyrektora (kierownika) szkoły, przedstawiciel szkolnej organizacji ZMP i osoba (osoby) delegowane przez komitet rodzicielski. O przebiegu i wynikach eliminacji należy zawiadomić uczniów na apelu porannym.

Eliminacje wstępne mogą być także przeprowadzane w pałacach młodzieży, młodzieżowych domach kultury, domach harcerza, młodzieżowych świetlicach dworcowych, ogrodach jordanowskich, domach młodzieży i domach dziecka — dla uczniów tych szkół, które z jakichkolwiek względów nie przeprowadzają eliminacji we własnym zakresie.

b) Eliminacje powiatowe — w powiatach (miastach, dzielnicach) — organizują komisje powołane przez pałace młodzieży, młodzieżowe domy kultury lub domy harcerza. W miejscowościach, w których nie ma takich placówek, komisje zostaną powołane przez wydziały oświaty prez. P(M,D)RN. Komisja składa się co najmniej z trzech osób. W skład komisji wchodzi z reguły przedstawiciel ZP ZMP. W sprawie składu komisji należy się porozumieć z komitetem powiatowym kultury fizycznej.

Członkom komisji nie przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniach.

Komisja powiatowa zawiadamia zainteresowane szkoły o miejscu i datach rozgrywek co najmniej na tydzień przed rozpoczęciem eliminacji.

Koszty związane z przejazdem zawodników na eliminacje powiatowe pokrywają komitety rodzicielskie lub sami zawodnicy. W wypadkach wyjątkowych niezbędne wydatki może pokryć wydział oświaty z rozdz. 25 budżetu.

c) Eliminacje wojewódzkie organizują pałace młodzieży, młodzieżowe domy kultury lub domy harcerza wyznaczone przez wydziały oświaty prez. WRN (m. st. Warszawy, m. Łodzi). Kierownicy tych placówek w porozumieniu z WKKF powołają komisje organizacyjne złożone co najmniej z pięciu osób.

W skład komisji wchodzi delegat ZW ZMP. Komisje powołają sędziów rozgrywek.

Komisja wojewódzka zawiadamia zainteresowane wydziały oświaty, szkoły i zawodników o miejscu i terminie rozgrywek co najmniej na tydzień przed rozpoczęciem eliminacji.

Koszty związane z organizacją eliminacji pokrywa placówka wychowania pozaszkolnego z przyznanych na ten cel kredytów.

d) Turniej finałowy przeprowadzi Młodzieżowy Dom Kultury w Warszawie, który w porozumieniu z GKKF powoła komisję organizacyjną złożoną co najmniej z pięciu osób. W skład komisji wchodzi przedstawiciel ZG ZMP. Komisja powoła sędziego państwowego rozgrywek.

O miejscu i terminie rozgrywek komisja zawiadomi zainteresowane wydziały oświaty, szkoły i zawodników co najmniej na 10 dni przed rozpoczęciem eliminacji.

Na pokrycie kosztów związanych z organizacją eliminacji centralnych Młodzieżowy Dom Kultury w Warszawie otrzyma specjalne kredyty.

Uwaga: Uczestnicy biorący udział w eliminacjach powiatowych, wojewódzkich i w turnieju finałowym obowiązani są do przywiezienia z sobą kompletów szachowych.

IV. System rozgrywek

Turniej rozgrywany jest systemem kolejnych eliminacji: a) szkolnych, b) powiatowych, c) wojewódzkich i kończy się turniejem finałowym w Warszawie.

*) ostatni w 1954 r.

Z eliminacji szkolnych jeden zwycięzca wchodzi do eliminacji powiatowych; zwycięzca eliminacji powiatowych wchodzi do eliminacji wojewódzkich; czterej najlepsi zawodnicy z eliminacji wojewódzkich tworzą drużynę — reprezentację województwa. Turniej finałowy jest turniejem drużynowym, w którym biorą udział reprezentacje województw.

W eliminacjach szkolnych i powiatowych obowiązuje następujący system rozgrywek:

Uczestnicy wylosowują kolejne numery. W pierwszej rundzie eliminacji numer 1-szy gra z 2-im, 3-ci z 4-tym itd. (Numery nieparzyste — białymi). Przegrywający odpada od dalszych rozgrywek, w razie remisu o udziale w dalszej grze rozstrzyga losowanie. Po pierwszej rundzie zarządza się znów losowanie kolejnych numerów wśród zawodników, którzy wygrali (lub po zremisowaniu wyciągnęli szczęśliwy los) i znów grają 1 z 2, 3 z 4 itd. W ten sposób prowadzi się rozgrywki aż do ostatniej rundy, w której grają już tylko dwaj zawodnicy (losowanie wyznacza, który z nich będzie grał białymi).

Jeśli liczba zawodników na początku turnieju lub w którejkolwiek rundzie będzie nieparzysta, zawodnik, który wylosuje ostatni numer, przechodzi bez gry do następnej rundy, jeśli jednak po raz drugi znajdzie się w tej samej sytuacji, odpada.

W eliminacjach wojewódzkich prowadzi się rozgrywki tym samym systemem aż do chwili, kiedy z eliminacji pozostanie mniej niż 8 zawodników.

1) Jeśli zostanie siedmiu, z uczestników którzy odpadli w ostatniej rundzie wylosowujemy jednego, który uzupełni ósemkę. Losujemy numery kolejne i gra znów 1 z 2, 3 z 4 itd. Czterej zwycięzcy będą stanowili drużynę reprezentacyjną, spośród 4 pokonanych wylosowuje się zawodnika rezerwowego. Jeśli jeden z tej czwórki nie wszedł do reprezentacji nie przez przegraną, a wskutek wylosowania po zremisowaniu partii, ma on pierwszeństwo jako rezerwowy. Jeśli takich zawodników było więcej, losowanie na rezerwowego przeprowadza się wyłącznie między nimi.

2) Jeśli zostanie sześciu, rozgrywają między sobą kolejną rundę eliminacji. Skład reprezentacji ustala się zależnie od wyników eliminacji:

a) Jeśli wszystkie trzy partie są rozegrane, to trzej zwycięzcy wchodzą do reprezentacji, a między pozostałymi odbywa się losowanie o czwarte miejsce i miejsce rezerwowe.

b) Jeśli z trzech rozegranych partii jedna skończyła się remisem, to w skład reprezentacji wchodzą dwaj zwycięzcy i dwaj remisujący. O miejscu rezerwowym rozstrzyga losowanie.

c) Jeśli dwie z trzech partii skończyły się remisem, to w skład reprezentacji wchodzi zwycięzca.

Między czterema remisującymi przeprowadza się losowanie, w wyniku którego trzech wchodzi do reprezentacji a czwarty zajmuje miejsce rezerwowe.

d) Jeśli wszystkie trzy partie zakończyły się remisem, to zarządza się ponowne losowanie numerów kolejnych i przeprowadza się drugą rundę eliminacji. Przy ustaleniu składu reprezentacji bierze się wówczas pod uwagę łączną sumę punktów zdobytych przez poszczególnych zawodników w obu rundach. W wypadku równości punktów decyduje losowanie.

3) Jeśli zostanie pięciu, zarządzamy pomiędzy nimi losowanie; piąty będzie zawodnikiem rezerwowym.

Czterej ustaleni w powyższy sposób zawodnicy-reprezentanci województwa rozgrywają następnie ze sobą dwurundową eliminację o miejsca 1 i 2 oraz 3 i 4.

W turnieju finałowym bierze udział 19 reprezentacji wojewódzkich. Turniej finałowy będzie się składał z dwu faz.

W pierwszej przeprowadza się dwukrotne eliminacje (losowanie kolejnych numerów, gra drużyna 1 z 2, 3 z 4 itd., przy czym drużyny o numerach nieparzystych grają białymi na szachownicach 1-ej i 3-ej, a czarnymi na 2-ej i 4-ej). Do drugiej rundy eliminacji przechodzą wszystkie drużyny zwycięskie, wszystkie drużyny, które zremisowały swoje mecze, oraz drużyna bez pary (19-ta). Na początku drugiej rundy przeprowadzamy znów losowanie kolejnych numerów i gra 1 z 2, 3 z 4 itd.

Drugą fazę turnieju finałowego stanowi właściwy finał, w którym grają wszystkie drużyny zwycięskie z drugiej rundy eliminacji i te, które swe mecze zremisowały. Właściwy finał rozgrywany jest zwykłym systemem „każdy z każdym" (tzn. każda drużyna z każdą po jednym meczu) według kolejności wyznaczonej przez tabele kojarzeń.

O zwycięstwie w finale decyduje liczba uzyskanych punktów, przy czym za zwycięstwo drużyny liczy się 2 punkty, za remis — 1 punkt, i za przegranie meczu — 0 punktów. W razie równości punktów o kolejności miejsc decyduje liczba punktów zdobytych na poszczególnych szachownicach.

Tempo gry i notowanie

Maksymalny czas ustala się dla pierwszych trzech stopni eliminacji na 3 godziny — 40 posunięć, dla turnieju finałowego 4 godziny — 40 posunięć.

Notowanie obowiązuje w eliminacjach wojewódzkich i turnieju finałowym.

Przepisy gry

W rozgrywkach obowiązują przepisy wydane przez Sekcję Szachów GKKF (podane w załączeniu).

V. Terminarz czynności

Do 20 stycznia — szkoły zgłaszają swój udział w eliminacjach do wydziałów oświaty prez. P(M,D)RN.

Do 10 lutego — eliminacje szkolne.

Od 20 lutego do 20 marca — eliminacje powiatowe.

Od 6 do 25 kwietnia — eliminacje wojewódzkie.

W drugiej połowie czerwca — turniej finałowy w Warszawie.

VI. Nagrody

Zwycięzcom eliminacji wojewódzkich będą przyznane cztery nagrody indywidualne.

Drużyna, która zwycięży w rozgrywkach centralnych, otrzyma tytuł mistrza Ogólnopolskiego Turnieju Szachowego Młodzieży Szkolnej i nagrodę honorową w postaci proporczyka.

Za najlepsze wyniki na I, II, III i IV szachownicy w turnieju finałowym będzie przyznanych dwanaście nagród.

Specjalną nagrodę otrzyma najmłodszy uczestnik turnieju.

Wszyscy uczestnicy rozgrywek centralnych otrzymają pamiątkowe dyplomy.

VII. Sprawozdawczość

Po zakończeniu każdego stopnia eliminacji kierownicy turniejów prześlą w ciągu trzech dni sprawozdanie z przebiegu i wyników rozgrywek do kierownictwa wyższego stopnia eliminacji oraz do wydziałów oświaty (szkoły do wydziałów oświaty prez. P(M,D)RN, komisje powiatowe do wydziałów oświaty prez. WRN za pośrednictwem powiatowych wydziałów oświaty, komisje wojewódzkie do wydziałów oświaty prez. WRN). Młodzieżowy Dom Kultury w Warszawie prześle sprawozdanie do Ministerstwa Oświaty.

Szkoły podadzą w sprawozdaniach liczbę uczniów, którzy wzięli udział w eliminacjach, nazwiska trzech kolejnych zwycięzców, czas trwania eliminacji oraz uwagi o ich przebiegu.

W sprawozdaniach z eliminacji powiatowych, wojewódzkich i turnieju finałowego należy podać:

a) dane zbiorcze z całego terenu odnośnie liczby szkół i uczestników biorących udział w eliminacjach,

b) liczbę szkół i uczniów, którzy wzięli udział w eliminacjach danego stopnia, nazwiska i imiona zwycięzców, klasę, nazwę i adres szkoły, do której uczęszczają.

c) uwagi o przebiegu turnieju i wnioski na przyszłość.

Wyciąg z „Kodeksu Szachowego" G. K. K. F.

(Biblioteka Instrukcji i Regulaminów. Warszawa 1950. Str. 20—24)

PRZEPISY FORMALNE

§ 1. Rozpoczęcie partii

1

Losowanie lub umowa rozstrzyga o tym, który z partnerów ma grać białymi. Jeżeli ci sami przeciwnicy grają więcej niż jedną partię, białe przypadają następnie kolejno im obu, bez względu na wynik partii. Partie unieważnione nie wchodzą w rachubę.

2

Przy spotkaniach drużynowych drużyna, która wylosowała białe, gra białymi na 1-ej, 3-ej, 5-ej (nieparzystych), a czarnymi na 2-ej, 4-ej (parzystych) szachownicach. Jeśli drużyny grają więcej niż po jednej partii, mogą grać kolejno na przemian białymi i czarnymi na wszystkich szachownicach.

§ 2. Wykonywanie posunięć

1

W szachach obowiązuje zasada: figura dotknięta idzie. Grający obowiązany jest wykonać ruch bierką dotkniętą. Jeśli to jest bierka przeciwnika, powinien ją zabić.

2

Jeżeli ruch własną bierką lub zabicie bierki przeciwnika nie jest możliwe ze względu na prawidła gry, dotknięcie pozostaje bez konsekwencji.

3

Jeżeli grający dotknie bierki własnej i bierki przeciwnika, winien tą własną bierką zabić bierkę przeciwnika. W razie gdy bicie jest niemożliwe, przeciwnik może żądać, aby partner zrobił posunięcie dotkniętą bierką, bądź też aby zabił przepisowo jego bierkę. Grającemu, który się omylił, przysługuje prawo wyboru bierki, którą ma dokonać bicia.

4

Jeżeli grający dotknie kilku własnych bierek, przeciwnik ma prawo oznaczyć bierkę, którą trzeba zrobić posunięcie. Jeżeli dotknie kilku bierek przeciwnika, musi zabić bierkę, którą mu przeciwnik wskaże.

5

Jeżeli prawidła gry nie pozwalają na żadne z tych posunięć, dotknięcie pozostaje bez następstw.

6

Nie wolno żądać wykonania nieprawidłowego posunięcia pod sankcją utraty prawa reklamacji.

Przepis „figura dotknięta idzie" nie ma zastosowania do dającego seans gry jednoczesnej. Obowiązuje go dopiero postawienie figury i puszczenie jej z ręki.

7

Gdy dotykamy bierek w celu lepszego ich ustawienia (lub podniesienia przewróconych), należy przedtem powiedzieć: „poprawiam". Nie wolno poprawiać bierek przeciwnika, który jednak obowiązany jest to zrobić sam na żądanie partnera.

8

Ruch uważa się za wykonany:

1. przy zwykłym posunięciu — gdy ręka grającego puściła bierkę,
2. przy biciu — gdy bierka zabita została zdjęta z szachownicy i ręka grającego puściła własną bierkę,
3. przy roszadzie — gdy ręka grającego puściła Króla,
4. przy dorabianiu figury — gdy grający postawił na szachownicy wybraną bierkę.

9

Dopóki grający trzyma bierkę w ręku, wolno mu postawić ją na dowolne pole (oczywiście zgodnie z prawidłami gry).

10

Nie wolno dokonywać posunięcia, dopóki przeciwnik nie wykonał swego całkowicie. Nie wolno zatem dokonywać posunięcia, jeśli przeciwnik nie postawił wybranej figury przy zamianie piona na 8 linii.

§ 3. Nieprawidłowości w prowadzeniu gry

1

W razie stwierdzenia w czasie gry lub po jej zakończeniu jakichkolwiek przekroczeń prawideł gry, partia powinna być rozegrana na nowo poczynając od chwili popełnienia omyłki.

2

Jeżeli nie można odtworzyć pozycji, która wytworzyła się przed popełnieniem omyłki, partię się unieważnia.

3

Jeśli stwierdzono, że szachownica lub figury były źle ustawione, partię należy rozegrać od początku.

4

Jeżeli jeden z partnerów zauważy nieprawidłowe posunięcie przeciwnika przed dotknięciem własnej bierki dla odpowiedzi, posunięcie nieprawidłowe winno być cofnięte, po czym:

a) w wypadku, gdy nie chodzi o bicie, grający, który popełnił błąd, winien zagrać w sposób prawidłowy tą samą bierką. Jeżeli bierka ta nie może zrobić przepisowego posunięcia, błąd pozostaje bez następstw,

b) w wypadku bicia bierki, grający winien według uznania przeciwnika albo zabić jego bierkę w sposób przepisowy (wybór bierki bijącej zależy od gracza, który popełnił błąd), albo też zrobić inne prawidłowe posunięcie dotkniętą bierką własną. Jeżeli ani jedno, ani drugie nie jest możliwe, błąd pozostaje bez następstw.

5

Jeżeli nieprawidłowe posunięcie zostało umieszczone w kopercie i błąd nie może być sprostowany z zupełną pewnością przez sędziego rozgrywek, sprawca błędu przegrywa partię.

§ 4. Zakończenie partii

1

Partię uważa się za zakończoną i przegraną dla gracza, który:

1. dostaje mata,
2. poddaje się,

oraz ze względów formalnych — dla gracza, który:

3. rozmyślnie wywraca szachownicę lub rozrzuca bierki,
4. odmawia podjęcia przerwanej partii we właściwym czasie oraz zgodnie ze zwykłymi zasadami turniejowymi,
5. odmawia spełnienia regulaminowego żądania przeciwnika,
6. nie stosuje się do przepisów lub do zarządzeń sędziego turnieju,
7. przekroczy normę czasu, bez względu na to, czy jest obecny czy nie (a więc jeśli nie stawi się do rozgrywek lub spóźni więcej niż godzinę),
8. dokonał błędnego zapisu do koperty (§ 3, ust. 5).

Jeżeli obaj partnerzy spóźnili się więcej niż godzinę, uznaje się partię za przegraną przez obu.

2

Za zakończoną jako nierozstrzygniętą uznaje się partię, gdy:

1. jedna ze stron ma Króla i lekką figurę (Skoczek lub Goniec) a druga Króla,
2. u obu przeciwników zostały Króle i po jednej lekkiej figurze,
3. strona, na którą przypada ruch, jest zapatowana,
4. jeden z grających może dać „wiecznego szacha", to jest może szachować bez przerwy i Król nieprzyjacielski nie jest w stanie przed tym szachem się ukryć,
5. gdy obie strony zgodzą się na remis,
6. jeśli w ciągu 50 posunięć nie zdjęto z szachownicy żadnej bierki i nie wykonano żadnego posunięcia pionem.

W tej sytuacji jednak możliwa jest zmiana decyzji, jeśli teoretycznie dla zamatowania przeciwnika przewiduje się więcej niż 50 posunięć. Wtedy należy pozwolić graczowi na wykonanie dodatkowych 50 posunięć.

7. w partii powtórzyła się trzykrotnie jedna i ta sama pozycja. Przyznanie remis w tym wypadku odbywa się w następującym porządku:

gdy jedna ze stron wykonała ruch, na skutek którego pozycja w partii powtarza się po raz trzeci lub więcej, to przeciwnik ma prawo przed odpowiedzią zwrócić się do sędziego turnieju z żądaniem przerwania partii i uznania jej za remis,

gdy jedna ze stron może wykonać posunięcie, na skutek którego pozycja powtórzy się po raz trzeci lub więcej, to przed zrobieniem tego ruchu może zwrócić się do sędziego o przerwanie partii i przyznanie jej za remis,

gdy wbrew temu ruch został zrobiony, to grający może wystąpić o przyznanie remis dopiero przy następnym własnym ruchu, dającym powtórzenie tej samej pozycji.

Sędzia sprawdza słuszność meldunku na koszt czasu składającego meldunek. W razie pozytywnej oceny sędziego partię uznaje się za remis. W razie oceny negatywnej partię prowadzi się dalej, przy czym jeśli zostanie przekroczony czas, to orzeczenie wydaje się o przegranej w trybie normalnym (patrz przepisy turniejowe).

§ 5. Partie unieważnione

Unieważnia się partię, jeśli:

a) zostało stwierdzone, że pozycja początkowa bierek lub położenie szachownicy było nieprawidłowe,

b) jeśli podczas partii wykonano nieprawidłowe posunięcie, a nie można odtworzyć pozycji przed popełnieniem błędu.

149

OKÓLNIK Nr 37

z 17 grudnia 1954 r. (AF 1-4563/54)

w sprawie użytkowego chowu drobiu, prowadzonego na odpadkach przed- i pokonsumpcyjnych

Jak wykazała praktyka — przez maksymalne i racjonalne wykorzystanie odpadków przed- i pokonsumpcyjnych dla tuczu trzody chlewnej — wyprodukowana została w stosunku rocznym masa mięsno-tłuszczowa wartości kilkunastu milionów złotych. W konsekwencji wzrosła znacznie jakość i wartość kaloryczna wydawanych posiłków w zakładach i punktach zbiorowego żywienia (szkoły, zakłady wychowawczo-opiekuńcze).

Biorąc powyższe pod uwagę oraz nawiązując do komunikatu z dnia 13 II 1952 r. Nr I G-190/52 w sprawie hodowli drobiu (Dz. Urz. Min. Ośw. Nr 3, poz. 36) Ministerstwo poleca wydziałom oświaty prez. WRN (m. st. Warszawy, m. Łodzi) podjąć starania w kierunku zorganizowania przy zakładach i punktach zbiorowego żywienia użytkowego chowu drobiu na odpadkach przed- i pokonsumpcyjnych.

Zakłady i punkty zbiorowego żywienia przystępując do organizowania użytkowego chowu drobiu winny zbadać, czy mają ku temu niezbędne warunki, a mianowicie: odpowiedni teren, pomieszczenia, ilości pasz (odpadki przed- i pokonsumpcyjne) zapewniające racjonalne wyżywienie drobiu oraz czy są możliwości zorganizowania nadzoru i obsługi bez angażowania kredytów budżetowych.

W związku z powyższym należy brać pod uwagę następujące wytyczne:

I. Pomieszczenie

1. Budowa i wewnętrzne urządzenie kurników winny być wykonane we własnym zakresie, sposobem gospodarczym, przez wykorzystanie posiadanych budynków i materiałów, np. stare stajnie, szopy i inne budynki gospodarcze, nienadające się do nowoczesnej hodowli zwierząt;

2. pomieszczenia dla kur powinny być suche i osłonięte od wiatrów;

3. grzebalisko należy ogrodzić siatką ewentualnie parkanem i połączyć z kurnikiem;

4. na jedną kurę przeznaczyć 0.8 m² ogólnej powierzchni, z czego przypada: 0,1 m² na grzędę, 0,1 m² na grzebalisko pod dachem oraz 0,6 m² na grzebalisko otwarte; grzędę należy umieszczać nie wyżej 1 m od podłogi, zaś na 1 m grzędę przewidywać 5—7 kur.

Chcąc utrzymać w zimie wysoką nieśność kur jest konieczne urządzenie sztucznego oświetlenia kurnika, tak aby w kurniku było jasno około 14 godzin na dobę.

II. Opłacalność

Zasadniczym i koniecznym warunkiem uzyskania dobrych wyników użytkowego chowu drobiu jest stały dobór odpowiedniego materiału hodowlanego.

Najpewniejsze wyniki daje chów kur rasowych, jak: Zielononóżki polskie, Leghorny białe, Karmazyny oraz Susseksy jasne. Te ostatnie nadają się również do produkcji materiału rzeźnego.

III. Finansowanie

Finansowanie—analogicznie jak przy tuczu trzody chlewnej — okólnik Nr 9 z dnia 25 III 1954 r. (Dz. Urz. Min. Ośw. Nr 5, poz. 34).

IV. Ewidencja

Poza ewidencją drobiu oraz kontrolą nieśności, należy uzyskane wpływy w postaci mięsa i jaj umieszczać w kartotece magazynowej, zaznaczając przy tym „chów własny".

Prócz tego konieczne jest prowadzenie podręcznej rachunkowości tego działu chowu, z uwzględnieniem wszelkich wpływów z chowu oraz wydatków z tym związanych. Ta rachunkowość ma dać obraz opłacalności. Wystarczy do tego celu zwykły zeszyt z podziałem na przychód i rozchód. Ceny winny być skalkulowane według kosztów własnych.

V. Planowanie

Praca związana z użytkowym chowem drobiu nie może by przypadkowa; należy oprzeć ją na ścisłym planowaniu, któr stanowi główny czynnik dla osiągnięcia dobrych wyników gospodarki hodowlanej. Jego podstawą jest:

a) określenie bazy paszowej własnej,

b) plan zakupu pasz treściwych wysokobiałkowych,

c) plan pracy odpowiedzialnych za ten dział pracowników

VI. Lektura

Szuman J. — Drobiarstwo.
Lutyński W. — Zapobieganie chorobom drobiu.
Dubiska L., Dubiski J. — Chów kur.

VII. Nadzór i kontrola

Nadzór i kontrolę nad poszczególnymi punktami użytkowe chowu drobiu sprawują wydziały oświaty prez. WRN (m. st Warszawy, m. Łodzi).

Zabrania się użytkowego chowu drobiu na odpadkach przed i pokonsumpcyjnych zakładu na prywatny użytek pracowników zakładu oraz osób postronnych.

Wicedyrektor Departamentu: **J. Bogucka-Ordyńcow**

Załącznik do okólnika Nr 37

z 17 XII 1954 r. (AF 1-4563/54)

PASZE

W celu zapewnienia kurom koniecznych do wysokiej nieśności witamin i składników mineralnych należy podawać pasze białkowe, ziarno, mieszankę D, siekaną marchew, ziemniaki, buraki, kapustę pastewną, jarmuż oraz prósz z siana, skorupki jaj lub muszli, żwir i węgiel drzewny. Dodatki te są szczególnie ważne w porze zimowej, kiedy kury nie mogą korzystać w pełni z wybiegu. Normowanie pasz należy ustalać w myśl wytycznych zawartych w lekturze podanej w okólniku.

Aby zapobiec jednak objawom obniżającym w wysokim stopniu produkcję jaj, należy zadawać paszę obfitującą w karoten. Do tego szczególnie dobrze nadaje się pokrzywa. Korzystne działanie pokrzywy przypisuje się przede wszystkim zawartemu w niej w stosunkowo dużej ilości karotenowi, substancji, z której tworzy się w organizmie zwierzęcym witamina „A", szczególnie ważna dla procesów życiowych ptaka. Pokrzywa jest cennym dodatkiem do paszy drobiu, zwłaszcza w okresie zimowym, kiedy podawana w postaci suszu zastępuje naturalną karmę zieloną.

Pokrzywa winna być zebrana w lecie, we wczesnym okresie wegetacji, kiedy rośliny posiadają jeszcze cienkie delikatne łodygi. Po wysuszeniu pokrzywy w cieniu pod dachem — susz należy przechowywać na strychu w szczelnie zamkniętych workach. Przed spasaniem susz trzeba pokruszyć przez wymłócenie go pałkami, odsiać grubsze części a miałką paszę złożoną przeważnie z cząstek listków należy dodawać do karmy. Zwrócić należy uwagę na to, że susz przy dłuższym przechowywaniu wskutek rozkładu karotenu traci swoje biologiczne właściwości.

Na dorosłą sztukę w zimie daje się dziennie około 5 g suszu. Przyjmując okres spasania pasz suszonych na 150 dni w roku, to dla jednej kury na sezon potrzeba około 0,75 kg suszu.

150

KOMUNIKAT

w sprawie zmiany trybu sprzedaży i rozdzielnictwa rowerów i motocykli

Ministerstwo Oświaty podaje do wiadomości, że:

1) z dniem 15 listopada 1954 r. zniesiona została ratalna sprzedaż rowerów i motocykli — zgodnie z uchwałą Prezydium Rządu z dnia 8 XI 54 r.,

2) z dniem 1 stycznia 1955 r. zostaje zmieniony tryb rozdzielnictwa rowerów i motocykli, przeznaczonych dla ludności miejskiej.

Dotyczy to również wszystkich pracowników oświatowych.

Wydziały handlu prez. WRN w porozumieniu z Wojewódzkimi Radami Związków Zawodowych będą przydzielały motocykle i rowery poszczególnym zakładom pracy — zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Handlu Wewnętrznego Nr P-VI-M-3a-1010 z dnia 3 XI 1954 r.

W związku z powyższymi zmianami wydziały oświaty prez. WRN niezwłocznie uzgodnią z wydziałami handlu prez. WRN terminy składania zbiorczych zestawień (na podstawie podań nadsyłanych przez wydziały oświaty prez. PRN i jednostki bezpośrednio podległe) na rowery i motocykle.

Jednostki podległe bezpośrednio Ministerstwu Oświaty (np. PWSP, POW itp.) przydział rowerów i motocykli uzgadniają z wydziałami handlu prez. WRN.

W związku ze zmianą trybu rozdzielnictwa rowerów i motocykli nadsyłanie podań o przydział rowerów i motocykli do Ministerstwa Oświaty jest bezcelowe i powoduje zbędną korespondencję.

(Nr AF 4-5319/54 z 18 XII 1954 r.)

151

KOMUNIKAT

w sprawie popularyzacji filatelistyki wśród młodzieży szkolnej

Ministerstwo Oświaty zwraca uwagę szkołom na rozwijający się, żywiołowy ruch filatelistyczny wśród młodzieży szkolnej i konieczność wykorzystania jego wartości wychowawczych i dydaktycznych.

Pozbawiony opieki wychowawczej ruch filatelistyczny w szkole, obejmujący dużą liczbę uczniów różnego wieku, może być wykorzystany przez elementy spekulacyjne w dzikim handlu znaczkami. Może w poszczególnych wypadkach sprzyjać kształtowaniu się niepożądanych nawyków i wypaczeń charakteru.

Zamiłowania filatelistyczne uczniów należy wykorzystać w pracy wychowawczej dla kształtowania zalet chakteru i woli, takich jak wytrwałość i systematyczność w pracy, rzetelność oraz dla rozbudzania i rozwijania zainteresowania uczniów w zakresie zagadnień historycznych i geograficznych.

Kompletowanie znaczków Polski Ludowej, ZSRR i krajów demokracji ludowej winno być wykorzystane dla głębszego zapoznania młodzieży z bieżącym życiem Polski i krajów z Polską zaprzyjaźnionych, dla kształtowania, rozwijania uczuć patriotyzmu i internacjonalizmu.

Na specjalną uwagę zasługuje kompletowanie tematycznych serii znaczków poświęconych określonym rocznicom, wydarzeniom historycznym i wybitnym postaciom historycznym. Zbiory takich znaczków mogą się stać cenną i atrakcyjną pomocą naukową.

Instrukcji i pomocy w racjonalnym kolekcjonowaniu znaczków pocztowych, informacji w sprawie wymiany znaczków i właściwego wykorzystania zbiorów udziela Polski Związek Filatelistów — Zarząd Główny (adres: Warszawa, ul. Mazowiecka Nr 6/8) i terenowe zarządy oddziałów tego towarzystwa.

(Nr SO 7-7302/54 z 11 XII 1954 r.)

152

KOMUNIKAT

w sprawie książek zakupionych centralnie w listopadzie 1954 r.

Autor	Tytuł	Znak klasyfik.	Rozdzielniki	Uwagi
Amicis E.	Mały pisarczyk z Florencji	Ob	W1, W2, W3	
Amicis E.	O sardyńskim doboszyku	H	W1, W2, W3	
Amicis E.	Przy łożu „Taty"	Ob	W1, W2, W3	
Bobińska H.	Syn partyzanta	Ob	W1, W2, W3	
Bolszincow M., Cziaureli M.	Opowiadania o wielkich dniach	H	W3	
Falski M.	Przewodnik metodyczny do elementarza	37 : 48	W1, W2, W3	
Grodzieńska W.	Sprawa Romka Zawiei	Ob	W2, W3	
Gromadska M.	Owady-szkodniki składów i produktów spożywczych		W3	nie otrzymuje woj. Warszawa i Stalinogród
Gruszczyński M.	Michałko	H	W3	
He Ji	O wielkim drzewie na drodze	Ob	W1, W2, W3	
Iljina J.	Profesor Wróbelek	Ob	W1	
Josseliani J.	Z pamiętnika marynarza okrętu podwodnego	92 : 35	W3	
Kornacki J.	Oczy i ręce	Ob	W3	
Kownacka M.	O wietrze Piaskowieju i lesie Dobrodzieju	Bu	W1, W2, W3	
Kozłowski Wł.	Kolega	Bw	W1	
Kukula W.	Kurek na wieży	B	W1	
Kulpa J.	Nasze dzieci zdają egzaminy szkolne	37	W3	
Kurazow N.	Metodyka nauczania geografii	37 : 91	W2, W3	
Mamin-Sibiriak D. N.	Bajeczki Olesi	Bw	W1	
—	Materiały do metodyki nauczania geografii	37 : 91	W2	
Milne A. A.	Chatka Puchatka	B	W1, W2, W3	
—	O pracy organizacji pionierskiej	36	W2, W3	
Ozga W.	Dorobek oświaty w Polsce Ludowej	37	W1, W2, W3	
Podgórska A.	Prace hodowlane w szkole	37 : 57	W2	
—	Pomoce naukowe wykonywane w szkole. Zeszyt I	37	W1, W2, W3	
Prüffer J.	Owady szkodniki lasów liściastych	59 : 63	W1, W2, W3	
Prus B.	Sieroca dola	8-3	W1, W2, W3	
Szczerbinowski N.	Wrogowie i przyjaciele człowieka w świecie owadów	59 : 63	W2, W3	
Szymański E.	Przyjaciele	8-1	W2	
Terlikowska M.	Spotkanie	Bw	W1	
Żabiński J.	Wielka rodzina	59	W2, W3	
Żuławski W.	Sygnały ze skalnych ścian	61 : 79	W2, W3	

(Nr B-25/25/54 z 10 XII 1954 r.)

153

OBWIESZCZENIA SĄDOWE

Odtworzenie dyplomów i świadectw ukończenia nauki. W Sądach Powiatowych złożyli wnioski:

w Aleksandrowie Kuj.

Majewska Leokadia z Jastrzębskich, zam. w Bądkowie, pow. Aleksandrów Kuj. — o odtworzenie świadectwa złożonego egzaminu uprawniającego ją do wykonywania zawodu pomocnika aptekarskiego wystawionego przez Wydział Farmaceutyczny Uniwersytetu Moskiewskiego w marcu 1906 r. i zawierającego stwierdzenie, że Leokadia z Jastrzębskich Majewska, córka Tomasza, ur. 23 IV 1883 r. w Kozielsku, gubernia Kałuska, poddała się egzaminowi z zakresu botaniki, chemii i farmakologii i złożyła go z wynikiem pomyślnym. (Ns. 432/54) 584/54

w Bielsku Białej

Tobiasz Fred, zam. w Bielsku Białej — o odtworzenie świadectwa wystawionego 22 VI 1921 r. przez Państwową Szkołę Przemysłową w Bielsku i zawierającego stwierdzenie, że Zygfryd Wexberg obecnie Fred Tobiasz ukończył szkołę werkmistrzów kierunku mechaniczno-technicznego. (Nr. I 1226/54) 825/54

Kwapińska z d. Lekkówna Maria, zam. w Bielsku Białej — o odtworzenie świadectwa wystawionego 25 V 1927 r. w Bydgoszczy przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego, Państwowe Gimnazjum Humanistyczne Męskie i zawierającego stwierdzenie, że Maria Lekkówna, ur. 29 III 1908 r. w Puzli (Jugosławia), zdała jako eksternistka egzamin dojrzałości. (Ns. I 1277) 826/54

w Gdańsku

Filipczyńska Anna, zam. w Gdańsku-Oliwie, ul. Hołdu Pruskiego nr 1 — o odtworzenie świadectwa dojrzałości wystawionego przez Państwowe Gimnazjum Handlowe w Łodzi 14 VI 1936 r. (Ns. I 385/54) 843/54

Golejewski Wacław, zam. w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Konrada Wallenroda 17 m. 5 — o odtworzenie świadectwa ukończenia 2-letniej Szkoły Teletechnicznej w Warszawie, wystawionego w 1935 r. (Ns. I 922/54) 842/54

Kiljanek Zdzisław, zam. Sopot, ul. 22 Lipca 65 m. 3 — o odtworzenie dyplomu nauczycielskiego szkół powszechnych, wydanego przez Państwowe Seminarium Nauczycielskie im. St. Żeromskiego w Kielcach 13 VI 1935 r. (Ns. I 830/54) 846/54

Kwaśniewski Roman, zam. w Gdańsku-Oliwie, ul. Sambora 5/1 — o odtworzenie świadectwa dojrzałości wystawionego przez Wyższą Szkołę Handlową w Gdańsku w 1944 r. (Ns. I 314/54) 844/54

Lewkiewicz Leokadia, zam. w Gdańsku-Oliwie, ul. Podhalańska 11/3 — o odtworzenie świadectwa ukończenia Warszawskiej Miejskiej Szkoły Położnych w Warszawie z wynikiem bardzo dobrym, wydanego 9 IV 1926 r. (Ns. I 1641/53) 837/54

Pettke Leonard, zam. w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Darlickiego 16 — o odtworzenie świadectwa ukończenia Średniej Szkoły pod nazwą „St. Petri" w Gdańsku po 6 klasach, stwierdzającego, że Pettke Leonard w latach 1934—1940 r. uczęszczał do w. w. szkoły, po czym uzyskał małą maturę. (Ns. I 1649/53) 840/54

Ruszkiewicz Arseniusz, zam. Gdańsk-Orunia, ul. Smoleńska 5/7 — o odtworzenie zaświadczenia o złożeniu egzaminów z zakresu filologii romańskiej wydane przez Uniwersytet Warszawski w marcu 1939 r. i udzieleniu mu absolutorium. (Ns. I 623/54) 845/54

Skassa Helena, zam. w Gdańsku, Targ Drzewny 12/14 — o odtworzenie świadectwa dojrzałości wystawionego po ukończeniu 8 klas gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Białymstoku w 1938 r. (Ns. I 275/54) 847/54

Truszczyńska Marianna, zam. w Gdańsku, ul. Lawendowa 5/1 — o odtworzenie świadectwa szkolnego ukończenia VIII klasy Wyższej Szkoły Żeńskiej w Brodnicy w 1917 r. z wynikiem bardzo dobrym. (Ns. I 1552/53) 839/54

Zdrojewska Helena z d. Piotrowska, zam. w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Wybickiego 16/4 — o odtworzenie świadectwa 3-ciej klasy Szkoły Handlowej w Kaliszu 1 III 1924 r. (Ns. I 1632/54) 838/54

w Gdyni

Gwiazda Maciej, zam. w Gdyni, ul. Zgoda 10 — o odtworzenie świadectwa dojrzałości wydanego w 1937 r. przez Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum dr Zegarskiego w Gdyni-Orłowie na podstawie egzaminu dla eksternów typu humanistycznego. (Ns. I 456/54) 798/54

w Gnieźnie

Pieczyński Andrzej, zam. w Gnieźnie, ul. Roosevelta 15 m. 8 — o odtworzenie świadectwa wystawionego 1 VIII 1920 r. przez Wielkopolską Publiczną Szkołę Ludową w Nekli, pow. sredzki, i zawierającego stwierdzenie, że Andrzej Pieczyński, ur. 2 XI 1905 r., wstąpił do szkoły w Nekli 1 IV 1912 r. i ukończył ją z wynikiem pomyślnym 1 VII 1920 r. (Ns. I 281/54) 835/54

Bogdas Cecylia z d. Sochowska, zam. w Gnieźnie, ul. Marchlewskiego — o odtworzenie dyplomu wystawionego 19 VI 1934 r. w Poznaniu przez Państwowe Seminarium Nauczycielskie w Poznaniu i zawierającego stwierdzenie, że Cecylia Sochowska, ur. 14 XI 1914 r. w Poznaniu, uczęszczała do Seminarium w latach 1929—1934 i zdała egzamin dyplomowy na nauczyciela szkół powszechnych. (Ns. I 336/54) 830/54

w Jaśle

Ochała Barbara, ur. 1 III 1916 r. we Wrocance, córka Józefa i Wiktorii z Jabłeckich, zam. we Wrocance — o odtworzenie dyplomu na nauczyciela szkół powszechnych wystawionego przez Prywatne Seminarium Nauczycielskie Żeńskie w Jaśle. Według wyżej podanej treści Barbara Ochała uczęszczała do tegoż seminarium w latach szkolnych 1931/32—1935/36 i zdała egzamin dyplomowy na nauczyciela po raz pierwszy 16 VI 1936 r. (Ns. I 526/54) 823/54

Trojnacka Stefania zamężna Smolik, ur. 16 IV 1914 r. w Jaśle, córka Jana i Heleny, zam. w Cieklinie — o odtworzenie dyplomu na nauczyciela szkół powszechnych wystawionego przez Prywatne Seminarium Nauczycielskie Żeńskie w Jaśle. Według treści wniosku Stefania Trojnacka do tegoż seminarium uczęszczała w latach szkolnych 1928/29—1932/33 i egzamin dyplomowy na nauczyciela zdała po raz pierwszy 4 VII 1933 r. (Ns. I 572/54 794/54

w Kole

Kubiak Bolesław Józef, zam. w Kole, ul. Toruńska 69 — o odtworzenie gimnazjalnego świadectwa dojrzałości typu humanistycznego, wystawionego przez Państwową Komisję Egzaminacyjną dla eksternów przy Państwowym Gimnazjum im. Lelewela w Warszawie w maju 1934 r., stwierdzającego, że Bolesław Józef Kubiak otrzymał świadectwo dojrzałości wystawione przez Państwową Komisję Egzaminacyjną dla eksternów przy Państwowym Gimnazjum im. Lelewela w Warszawie 28 V 1934 r. (Ns. I 328/54) 574/54

w Krotoszynie

Pomirski Kazimierz, zam. w Krotoszynie, Aleja Powstańców Wielkopolskich 31 — o odtworzenie dyplomu nauczyciela szkoły średniej wystawionego 20 X 1932 r. przez Państwową Komisję Egzaminacyjną dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich w Warszawie. (Ns. I 197/54) 758/54

w Legnicy

Skotnicki Bronisław, zam. w Rzeszotarach, gm. Grzymalin — o odtworzenie dyplomu wystawionego 8 VI 1938 r. przez Liceum Pedagogiczne w Stanisławowie i zawierającego stwierdzenie, że Bronisław Skotnicki ukończył w. w. szkołę i otrzymał dyplom na nauczyciela szkół powszechnych. (Ns. 687/54) 768/54

w Nowym Dworze Mazow.

Gayer Władysław, zam. w Jabłonnie — o odtworzenie patentu na nauczyciela, wydanego przez Państwową Komisję Egzaminacyjną dla Nauczycieli w Czortkowie 17 III 1924 r. (Ns. I 380/54) 803/54

Gayer Władysław, zam. w Jabłonnie — o odtworzenie świadectwa dojrzałości wydanego przez Dyrekcję Państwowego Seminarium Nauczycielskiego Męskiego w Tarnopolu 23 II 1921 r. (Ns. I 379/54) 802/54

Gayer Władysław, zam. w Jabłonnie — o odtworzenie świadectwa ukończenia Wyższego Kursu Nauczycielskiego we Lwowie, wydanego przez Państwową Komisję Egzaminacyjną 27 VI 1927 r. (Ns. I 378/54) 801/54

w Piotrkowie

Zakrzewska Stanisława, zam. w Mąkoszynie, gm. Grabica — o odtworzenie świadectwa wystawionego 15 VI 1929 r. przez Ośmioklasowe Gimnazjum Koedukacyjne Wieczorowe w Łodzi i zawierającego stwierdzenie, że Stanisławie Zakrzewskiej ur. 7 II 1898 r. w Łodzi, córce Stanisława, wydano świadectwo dojrzałości na dowód ukończenia tego gimnazjum. (Ns. 411/54) 797/54

w Poznaniu

Czerwińska Janina z d. Kiszka, zam. w Poznaniu — o odtworzenie świadectwa wystawionego 17 VI 1933 r. przez Państwowe Seminarium Nauczycielskie Żeńskie im. M. Konopnickiej w Poznaniu i zawierającego stwierdzenie, że Janina Kiszka zdała egzamin dyplomowy na nauczyciela szkół powszechnych 17 VI 1933 r. (Ns. I 1032/54) 790/54

w Pruszkowie

Pichelski Kazimierz, zam. w os. Michałowice, ul. T. Kościuszki 4 — o odtworzenie dyplomu wystawionego w 1916 r. przez Politechnikę Warszawską w Moskwie i zawierającego stwierdzenie, że Kazimierz Pichelski ukończył Politechnikę Warszawską w Moskwie i otrzymał dyplom inżyniera górniczego I stopnia. (Ns. I 188/54) 468/54

Wojda Aleksander, zam. w Piastowie przy ul. Piotra Skargi 21 m. 5 — o odtworzenie dyplomu wystawionego w roku 1926 przez Akademię Handlową we Lwowie i zawierającego stwierdzenie, że Aleksander Wojda, zam. w Piastowie, ul. Piotra Skargi 21 m. 5, ur. 3 V 1899 r. w Warszawie, złożył egzamin ostateczny ukończenia Akademii Handlowej we Lwowie z wynikiem dobrym i uzyskał tytuł magistra nauk handlowych. (Ns. I 318/54) 865/54

w Pszczynie

Grzegorzek Franciszek, zam. w Łaziskach Górnych, ul. Wiejska 22 — o odtworzenie następującego świadectwa: Kuratorium Okręgu Szkolnego w Krakowie — Państwowa Komisja Egzaminacyjna. Świadectwo dojrzałości. Grzegorzek Franciszek ur. 25 VII 1913 r. w Gardawicach, woj. śląskiego, wyznania rzymskokatolickiego, zdawał w marcu 1939 r. gimnazjalny egzamin dojrzałości dawnego typu humanistycznego wobec Państwowej Komisji Egzaminacyjnej powołanej przez Kuratorium Okręgu Szkolnego i otrzymał następujące oceny ostateczne z przedmiotów egzaminacyjnych: z religii — dobry, z języka polskiego — dostateczny, z języka łacińskiego — dostateczny, z języka greckiego —, z języka niemieckiego — dostateczny, z historii wraz z nauką o Polsce Współczesnej — dobry, z geografii — dobry, z przyrodoznawstwa — dostateczny, z fizyki — dobry, z chemii — dostateczny, z matematyki — dostateczny, z propedeutyki filozofii — dostateczny. W Sosnowcu, 29 III 1939 r. Pieczęć okrągła: Państwowe Gimnazjum i Liceum im. B. Prusa w Sosnowcu — z godłem Państwa. Komisja Egzaminacyjna — podpisy nieczytelne. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej (—) A. Ledwos. (Ns. I 158/54) 717/54

Lokay Elżbieta, zam. w Bieruniu Starym — o odtworzenie świadectwa wystawionego 3 IX 1922 r. przez Wyższą Szkołę dla Dziewcząt w Pszczynie i zawierającego stwierdzenie, że Elżbieta Strzelecka, ur. w Tychach, pow. Pszczyna, 23 XII 1907 r. była uczennicą Wyższej Szkoły dla Dziewcząt w Pszczynie od 24 IV 1919 r. do 11 VII 1922 r. i z klasy IIb. (VI kl. licealna) odeszła ze szkoły uzyskując świadectwo z wynikiem dobrym. (Ns. I 279/54) 739/54

w Rudzie Śl.

Zacłańska Konkordia, zam. Ruda Śl. (Godula), ul. Marchlewskiego 2 — o odtworzenie świadectwa wystawionego 20 VI 1939 r. przez Ośmioklasową Publiczną Szkołę Powszechną im. ks. Szafranka w Goduli i zawierającego stwierdzenie, że Konkordia Zacłańska, ur. 17 XII 1926 r. w Goduli, uczennica oddziału VI, otrzymała za rok szkolny 1938/39 wynik ogólny dobry. (Ns. 97/54) 754/54

w Sandomierzu

Szemraj Piotr, ur. 25 XI 1914 r. w Górkach, zam. w Klimontowie, pow. Sandomierz — o odtworzenie dyplomu na nauczyciela szkół powszechnych stwierdzającego, że Piotr Szemraj uczęszczał do Państwowego Seminarium Nauczycielskiego Męskiego w Rogoźnie Wlkp. w latach szkolnych 1930/31 do 1935/36 i że 20 V 1936 r. złożył egzamin dojrzałości przed Komisją Egzaminacyjną w tymże Seminarium Nauczycielskim z dobrym wynikiem. (Ns. I 90/54) 814/54

Zubrzycki Stanisław, zam. w Sandomierzu, ul. 1-go Maja 3 — o odtworzenie dyplomu stwierdzającego, że Stanisław Zubrzycki ukończył Szkołę Prawniczą w Zabrzu w latach 1950/51 z wynikiem dobrym. (Ns. I 88/54) 815/54

w Stalinogrodzie

Romaniuk Józefa, zamężna Makowska, zam. w Stalinogrodzie — o odtworzenie świadectwa wystawionego w czerwcu 1936 r. przez Szkołę Powszechną im. Królowej Jadwigi w Brodach i zawierającego stwierdzenie, że Józefa Romaniuk, urodz. 22 I 1922 r. ukończyła 7-klasową szkołę powszechną w Brodach. (Ns. I 620/54) 762/54

w Starachowicach

Grajcar Stefania, zam. w Starachowicach — o odtworzenie dyplomu na nauczyciela szkół powszechnych w następującym brzmieniu. Miejskie Żeńskie Seminarium Nauczycielskie im. Anieli Szycówny w Łodzi. Nr 29, rok 1932. Dyplom na Nauczyciela Szkół Powszechnych. Piechocka Stefania, ur. 2 IX 1913 r. w Chojnach (p. Łodzią, pow. łódzki, woj. łódzkie), przyjęta w 1927 roku do Miejskiego Żeńskiego Seminarium Nauczycielskiego im. Anieli Szycówny w Łodzi uczęszczała do Seminarium od roku 1927/28 do 1931/32, sprawowała się w ciągu roku b. dobrze, zdawała egzamin dyplomowy na nauczyciela szkół powszechnych po raz pierwszy jako uczennica i otrzymała stopnie następujące: z nauki religii — bardzo dobry, z języka polskiego — dobry, z języka francuskiego — dostateczny, z historii — dobry, z nauki o Polsce współczesnej — bardzo dobry, z geografii — dostateczny, z matematyki — dostateczny, z fizyki (z chemią i mineralogią) — dobry, z biologii (botanika, zoologia i anatomia z fizjologią) — dobry, z higieny — dobry, z muzyki (śpiew i gra na skrzypcach) — dobry, z ćwiczeń cielesnych — dobry, z rysunków — dobry, z robót ręcznych — dobry, z pedagogiki (z psychologią, nauką o dziecku i historią wychowania) — dobry, z praktyki pedagogicznej — dobry. Niniejszy dyplom w myśl art. 1 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 6 III 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 258 i Nr 53, poz. 512) uprawnia Piechocką Stefanię do nauczania w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych. Pieczęć okrągła. 7 VI 1932 roku. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej: (—) A. Zaleski. Egzaminatorowie: (—) Cecylia Świderkówna, (—) Zofia Wysokińska, (—) Zofia Pałkowska, (—) H. Ochędalski. Dyrektor seminarium nauczycielskiego: (—) A. Zaleski. (Ns. 417/54) 724/54

w Szczecinie

Bartosiewicz Wiktoria, zam. w Szczecinie, ul. Leszczyńskiego 29/31 m. 3 — o odtworzenie świadectwa wystawionego w 1929 r. przez Warszawską Miejską Szkołę Położnych i zawierającego stwierdzenie, że Bartosiewicz Wiktoria ukończyła kursy dwuletnie położnych w Warszawie z wynikiem dobrym. (Ns. I 336/54) 760/54

Hahn Henryk, zam. w Szczecinie, ul. Henryka Pobożnego 2 — o odtworzenie dyplomu wystawionego w czerwcu 1925 r. przez Państwową Komisję Egzaminacyjną i zawierającego stwierdzenie, że Henryk Hahn ma prawo do nauczania ćwiczeń cielesnych w szkołach średnich ogólnokształcących. (Ns. I 2177/54) 755/54

Milne Władysława, zam. w Szczecinie — o odtworzenie świadectwa wystawionego w roku 1939 przez Szkołę Podstawową w Strzelcowiźmie i stwierdzającego, że Milne Władysława ukończyła Siedmioklasową Szkołę Powszechną w Strzelcowiźmie z wynikiem dobrym. (Ns. 492/54) 704/54

w Toruniu

Trzcińska Irena, zam. w Toruniu, ul. Podgórna 92 m. 18 — o odtworzenie świadectwa następującej treści: Świadectwo ukończenia szkoły. Irena Trzcińska, ur. 14 I 1928 r. w Toruniu, córka robotnika Józefa Trzcińskiego uczęszczała do niemieckiej szkoły od 1 IV 1940 r. do 27 III 1942 r. i jest dziś z pełnym świadectwem zwolnienia. Sprawowanie — dobry, pilność — dobry, przedmioty niemieckie — dobry, rachunki — dobry. Toruń, 27 III 1942 r. Pieczęć okrągła niemiecka: Dyrektor Szkoły Powszechnej dla dziewcząt w Toruniu. Dyrektor nieznany. (Ns. I 578/54) 818/54

w Turku

Graczyk Bronisław, zam. w Łodzi, ul. Limanowskiego 39/2 — o odtworzenie świadectwa wystawionego 15 VI 1939 r. przez Publiczną Szkołę Dokształcającą Zawodową w Turku. Rok szkolny 1938/39. Świadectwo. Graczyk Bronisław, ur. 10 X 1919 r. w Młynach Skęczniewskich, pow. Turek, z zawodu krawiec, przyjęty do szkoły 3 IX 1936 r. do klasy pierwszej na podstawie świadectwa ukończenia Siedmioddziałowej Szkoły Powszechnej w Pęczniewie z roku szkolnego 1934/35, ukończył w czerwcu 1939 r. całkowity trzechletni kurs nauki w dziale ogólno-zawodowym z wynikiem ogólnym dobrym. Turek, 15 VI 1939 r. Kierownik Szkoły: Kintzel. (Ns. 405/54) 774/54

w Wejherowie

Paczesna Janina, zam. w Wejherowie — o odtworzenie dyplomu wystawionego 14 VI 1936 r. przez Państwowę Pedagogium im. Stanisława Konarskiego w Warszawie i zawierającego stwierdzenie, że Paczesna Janina, ur. 20 I 1912 r. w Kaliszu, uczęszczała do wymienionego Pedagogium od 8 IX 1934 r. do 25 V 1936 r. i zdawała egzamin dyplomowy na nauczyciela szkół powszechnych. (Ns. I 85/54) 761/54

w Warszawie

Cyndecka Helena, zam. w Skolimowie, ul. Ceglana 5, pow. Piaseczno — o odtworzenie świadectwa wystawionego przez IV Żeńskie Gimnazjum w Warszawie w 1915 r. i dyplomu wydanego przez Kursy Pedagogiczne J. Miłkowskiego w Warszawie. (Ns. I 5007/54) 864/54

Pławski Kazimierz, zam. w Warszawie, ul. Gen. Zajączka 7 m. 7 — o odtworzenie dyplomu wystawionego przez Wydział Elektryczny Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Warszawie, wydany w 1938 r. (Ns. I 4524/54) 858/54

Pauly Eugeniusz, zam. w Warszawie, ul. Partyzantów 4 m. 3 — o odtworzenie atestatu wystawionego przez Szkołę Techniczną im. Wł. Piotrowskiego w Warszawie oraz świadectwo wydane przez Szkołę Techniczną im. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie. (Ns. I 5350/54) 866/54

Żukowski Henryk, zam. w Warszawie, ul. Karmelicka 11 m. 42 — o odtworzenie dyplomu wystawionego przez Państwową Szkołę Chemiczno-Przemysłową przy Państwowej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, ul. Mokotowska 6, wydanego w 1929 r. (Ns. I 5347/54) 857/54

Sądy wzywają wszystkie instytucje i osoby, mające jakiekolwiek wiadomości w powyższych sprawach, do nadesłania na piśmie lub zgłoszenia do protokołu doniesień co do bezzasadności wniosku w terminie jednego miesiąca od daty ukazania się ogłoszenia.

154

ZAGUBIONE ŚWIADECTWA SZKOLNE

Unieważnia się zagubione lub skradzione świadectwa szkolne

Białkowski Stanisław, zam. Leżajsk, ul. Sanowa 2 — świadectwo dojrzałości wydane przez Państwowe Liceum Ogólnokształcące w Lęborku w 1946 r. 744/54

Bałan Karol, zam. w Żarach, ul. Waryńskiego 4 m 1 — świadectwo dojrzałości wydane przez P. L. P. w Nowej Soli w 1953 r. 680/54

Franosz Zbigniew, zam. w Rybniku, woj. Stalinogród, ur. 11 III 1937 r. — świadectwo ukończenia klasy VII szkoły podstawowej wydane przez kierownictwo Szkoły Podstawowej nr 1 w Rybniku w roku 1951. , 773/54

Hołownia Czesław, zam. w Kościeniewiczach, pow. Biała Podlaska — świadectwo ukończenia Szkoły Powszechnej w Wyczółkach wydane w 1942 r. 810/54

Łuczak Jadwiga, zam. w Pile, ul. Koszycka 9 m. 2 — świadectwo dojrzałości Liceum Pedagogicznego nr 17 wystawione 7 VI 1952 r. we Włocławku przez Państwową Komisję Egzaminacyjną powołaną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wydział Oświaty w Toruniu. 811/54

Kwiatkowski Marian, zam. Kościeniewicze, pow. Biała Podlaska — świadectwo ukończenia Szkoły Powszechnej w Wyczółkach, wydane w 1943 r. 832/54

Merdasiński Stanisław, zam. w Poznaniu, ul. Rokossowskiego 84 m 1 — świadectwo dojrzałości wydane w 1952 r. przez III Państwowe Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Poznaniu. 861/54

Najgebauer Marian, zam. Blachownia-Osiedle Robotnicze 7 — świadectwo szkolne wydane za rok szkolny 1932/33 przez kierownictwo Szkoły Podstawowej w Blachowni. 836/54

Nowak Cecylia zamężna Wierzbicka, zam. Otwock, ul. 22 Lipca 9 — świadectwo dojrzałości wydane przez Państwową Komisję Rejonową przy Liceum Pedagogicznym w Piotrkowie Trybunalskim 22 VII 1951 r. 856/54

Szarzyński Eugeniusz, zam. w Poznaniu — świadectwo dojrzałości wydane przez III Państwową Szkołę Ogólnokształcącą im. Kasprzaka w Poznaniu w 1954 r. 753/54

Wacławski Jerzy, ur. 22 XII 1928 r. w Wąbrzeźnie, zam. w Gryźlinach, pow. Olsztyn — świadectwo ukończenia gimnazjum ogólnokształcącego wydane w Wąbrzeźnie w 1947 r. 819/54

Wiśniewski Kazimierz, zam. Koziegłowy, ul. Woźnicka 15, woj. Stalinogród — świadectwo ukończenia szkoły podstawowej wydane za rok szkolny 1951/52. 353/54

Redakcja: Ministerstwo Oświaty, Warszawa — Wydawca: Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych, Warszawa
Kolportaż: PPK „Ruch", Łódź, ul. Roosevelta 17

Ogłoszenia do Dziennika Urzęd. Min. Oświaty przyjmuje Centrala PZWS (Dział Zbytu) Warszawa, pl. Dąbrowskiego 8, tel. 6-54-51.
Ogłoszenia będą umieszczane w Dz. Urzędowym Min. Oświaty po uprzednim wpłaceniu należności przekazem pocztowym pod adresem Państwowych Zakładów Wydawnictw Szkolnych, Warszawa, pl. Dąbrowskiego 8 lub na konto w Narodowym Banku Polskim III Oddział Miejski, Warszawa 1527-6-128, z zaznaczeniem celu wpłaty.
Ceny ogłoszeń (drobne za tekstem): obwieszczenia sądowe 30 gr za wyraz petitowy.
Cena prenumeraty rocznej Dz. Urz. Min. Oświaty wynosi zł 30.— półrocznej zł 15.—
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.
Abonentom zgłaszającym prenumeratę w ciągu roku Wydawnictwo, ze względów technicznych, nie zapewnia dostawy numerów poprzednio wydanych.

Reklamacje dotyczące prenumeraty Dziennika Urz. Min. Ośw. należy kierować pod adresem PPK „Ruch" Łódź, ul. Roosevelta 17.

Cena zł 0,80

ZAKŁADY GRAF. PAŃST. ZAKŁ. WYDAWNICTW SZKOLNYCH, ŁÓDŹ

Nakł. 36.915 egz. Zam. 8881. Oddano do skład. 22 XII 54 r. Podp. do druku 31 55 r.
Druk ukończono I 55 r. Pap. druk. sat. 60 g kl. VII 61×86 cm. D-6-5310

ODBIORCA: **Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem**